

„Ca toți să fie una”

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin _____ lor. Mă rog ca toți să fie _____, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie _____ în Noi, pentru ca lumea _____ că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:20,21)

Evanghelia lui Ioan ne dezvăluie ce preocupări a avut Isus înainte de a fi trădat și omorât. Ea ne prezintă pe parcursul a cinci capitole importante (Ioan 13 – 17) ultimele Sale învățături și o rugăciune (Ioan 17), care mai este numită uneori „rugăciunea Sa de Mare-Preot”.

„Denumirea aceasta este adecvată, pentru că, prin această rugăciune, Domnul nostru Se consacră sacrificiului în care este simultan preot și victimă. Totodată, este o rugăciune de consacrare înălțată în favoarea celor pentru care este adus sacrificiul – ucenicii prezenți în camera de sus și cei care aveau să vină ulterior la credință prin mărturia lor.” – F. F. Bruce, *The Gospel of John*, Grand Rapids; Eerdmans, 1983, p. 328

În centrul rugăciunii se află preocuparea lui Isus pentru unitatea ucenicilor și a celor care aveau să creadă în El mai târziu. Aceasta este tema ei principală: „Pentru ei Mă rog, nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi – tot ce

20 octombrie – Sabatul Spiritului Profetic

este al Meu este al Tău și ce este al Tău este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei” (Ioan 17:9,10).

Discuția noastră despre unitatea bisericii, despre unitatea noastră în Hristos nu poate fi relevantă și completă dacă nu abordează și rugăciunea aceasta. Pentru ce S-a rugat Isus, pentru cine S-a rugat și ce semnificație are rugăciunea Sa pentru noi astăzi?

Duminică, 14 octombrie

Isus Se roagă pentru Sine

Putem deosebi în rugăciunea Domnului Isus ca Mare-Preot trei părți.

1. Pentru ce S-a rugat Isus la început și ce înseamnă aceasta pentru noi?

Ioan 17:1-5 _____

Isus a mijlocit mai întâi pentru Sine. Mai înainte, spusese de mai multe ori că nu-l sosise încă ceasul (Ioan 2:4; 7:30; 8:20). Acum însă era conștient că ceasul jertfirii bătea la ușă. Venise clipa încheierii lucrării Sale pe pământ și avea nevoie de putere pentru a-Și împlini misiunea. Era timpul pentru rugăciune.

Isus a decis să-L proslăvească pe Tatăl Său împlinind voia Sa, chiar dacă aceasta presupunea suferința pe cruce. Faptul că El a acceptat crucea nu a fost o atitudine fatalistă, ci o exercitare a autorității primite de la Tatăl. El nu a murit ca martir, ci L-a proslăvit pe Tatăl de bunăvoie prin împlinirea scopului pentru care Se întrupase: să Se ofere ca jertfă pentru păcatele omenirii.

2. Ce este viața veșnică? Ce înseamnă să-L cunoaștem pe Dumnezeu?

Ioan 17:3 _____

Mai înainte de toate, Isus spune că viața veșnică constă în a-L cunoaște personal pe Dumnezeu. El nu susține aici mântuirea prin fapte sau prin cunoaștere, ci Se referă la experiența cunoașterii lui Dumnezeu ca urmare a jertfei de pe cruce. Cunoașterea aceasta poate fi obținută prin relația personală cu Tatăl. Tendința noastră omenească este să reducem cunoașterea la cunoștințe și informații, însă aici Isus are în vedere ceva mai profund: relația personală cu Dumnezeu. Prima venire a lui Isus a avut ca scop să-i conducă pe oameni pe drumul către o cunoaștere a lui Dumnezeu care să le aducă bucurie și mântuire, dar și unitatea la care conduce această cunoaștere.

Care este diferența dintre a avea cunoștințe despre Dumnezeu și a-L cunoaște personal? Ce experiențe te-au ajutat să-L cunoști pe Dumnezeu?

Luni, 15 octombrie

Isus Se roagă pentru ucenicii Săi

3. Ce lucruri concrete cere Domnul Isus pentru ucenici?

Ioan 17:9-19

Când El nu avea să mai fie cu ei, ucenicii aveau să fie în pericolul de a-și pierde credința. El îi cere Tatălui să-i păzească atât timp cât sunt în lume. Nu Se roagă pentru lume, fiindcă știe că ea se împotrivesc voinței Tatălui (1 Ioan 5:19). Dar lumea este locul unde ucenicii urmau să lucreze și de aceea îi cere Tatălui să-i păzească de răul din lume. Lui Isus îi pasă de lume, căci este Mântuitorul ei! Însă vestirea Evangheliei depinde de mărturia celor care se vor duce să o vestească. De aceea mijlocește pentru ei ca să fie izbăviți de cel rău (Matei 6:13).

Cu toate acestea, un ucenic nu a putut fi salvat – cel care s-a hoțărât să-L trădeze (Ioan 13:18-30). Deși trădarea fusese prevestită

de Scriptură (Psalmii 41:9), Iuda n-a fost o victimă a sorții. „La cina de Paște, Domnul Hristos Și-a dovedit divinitatea, dând în vileag scopul vânzătorului. Cu gingășie, El nu l-a trecut cu vederea pe Iuda atunci când le-a slujit ucenicilor. Dar ultimul apel al iubirii a rămas fără răspuns.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 621

De asemenea, Iisus Se roagă pentru unitatea ucenicilor (Ioan 17:11), conștient că invidia și gelozia puteau să-i dezbină, ca în alte ocazii trecute. Unitatea aceasta nu poate fi obținută prin puterea oamenilor. Ea este exclusiv rezultatul și darul harului divin. Unitatea ucenicilor se întemeiază pe unitatea dintre Tatăl și Fiul și este condiția indispensabilă pentru slujirea lor eficientă viitoare.

Un alt lucru indispensabil pentru ca ucenicii să le poată sluji altora este sfințirea, sau consacrarea lor prin adevăr. Lucrarea harului divin la inima lor avea să-i transforme. Dar, ca să poată da mărturie despre adevărul lui Dumnezeu, aveau nevoie să se lase transformați de acest adevăr.

Ce înseamnă „a nu fi din lume”? Ce atitudini și comportamente îi caracterizează pe cei care nu sunt din lume?

Marți, 16 octombrie

„Pentru cei ce vor crede în Mine”

4. Care este dorința lui Iisus pentru aceia care aveau să creadă Evanghelia mai târziu? De ce este importantă împlinirea acestei rugăciuni?

Ioan 17:20-26 _____

Iisus S-a rugat ca aceia care aveau să creadă în El în viitor să fie una, așa cum El și Tatăl sunt una. Evanghelia lui Ioan consemnează în mai multe locuri afirmațiile Sale despre unitatea Sa cu Tatăl. El și Tatăl nu acționează niciodată independent unul de celălalt, ci sunt uniți permanent, în tot ce fac (Ioan 5:20-23). Amândoi au iubit atât

de mult omenirea căzută, încât Tatăl a fost dispus să-L dea pe Fiul Său, iar Fiul a fost dispus să-Și dea viața pentru noi (Ioan 3:16;10:15).

Unitatea menționată de Isus în rugăciunea aceasta este unitatea în dragoste și în planuri care există între Tatăl și Fiul (Ioan 13:35). Prin manifestarea ei, oamenii aveau să vadă relația ucenicilor cu Isus și cu Tatăl. Așa avea să cunoască lumea că Isus este Mântuitorul. Cum să fie convinsă lumea de adevărul Evangheliei dacă nu vede în poporul lui Dumnezeu dragoste și unitate?

„Dumnezeu conduce un popor care să stea în perfectă unitate pe platforma adevărului veșnic. (...) Dumnezeu dorește ca poporul Său să ajungă la unitatea credinței. Rugăciunea pe care Domnul Hristos a înălțat-o chiar înainte de a fi răstignit a fost ca ucenicii Săi să fie una, așa cum El și Tatăl sunt una, pentru ca lumea să creadă că Tatăl L-a trimis. Această rugăciune minunată și impresionantă străbate veacurile până în zilele noastre, deoarece cuvintele Sale au fost: «Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.»

Cu câtă stăruință ar trebui să caute urmașii lui Hristos să răspundă la această rugăciune în viața lor!” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, ed. 2015, p. 17

Renunțarea la sine a fiecărui membru este esențială pentru ca unitatea bisericii să fie posibilă. Ce facem individual și ca biserică pentru a ajunge la unitatea descrisă aici?

Miercuri, 17 octombrie

Unitatea creștinilor

5. Ce învățăm despre exclusivism și despre graba de a stabili cine sunt adevărații urmași ai lui Isus, din răspunsul pe care Domnul i l-a dat lui Ioan?

Marcu 9:38-41 _____

Advențiștii de ziua a șaptea au considerat dintotdeauna că rugăciunea din Ioan 17 se aplică în mod direct și unității bisericii lor. Trebuie să rămânem uniți ca biserică pentru a ne împlini misiunea – vestirea întregii solii îngerești. Dar cum ne raportăm la unirea cu alți creștini, în lumina rugăciunii lui Isus?

Noi credem că Dumnezeu are credincioși și în alte biserici, chiar și în „Babilon”, dar Apocalipsa spune că printre cei care se numesc creștini există o mare apostazie și, în zilele din urmă, mulți creștini falși vor face front comun și se vor alia cu statul în persecutarea celor credincioși (Apocalipsa 18:4; 13:1-17). De aceea, advențiștii au tratat cu prudență apelurile lansate de Mișcarea Ecumenică.

Referitor la aceasta, Ellen G. White spune: „Pe măsură ce instrumentul uman își supune voința sa voinței lui Dumnezeu, Duhul Sfânt va impresiona inimile celor cărora le slujește. Mi s-a arătat că nu trebuie să-i refuzăm pe lucrătorii WCTU (n. red.: The Woman’s Christian Temperance Union – Organizația pentru Temperanță a Femeilor Creștine). Când ne unim cu ei în favoarea abstenenței totale, nu ne modificăm poziția în ce privește respectarea zilei a șaptea și avem posibilitatea de a ne exprima aprobarea față de poziția lor referitoare la subiectul temperanței. Când le deschidem ușa și îi invităm să se unească cu noi în problema temperanței, obținem ajutorul lor în domeniul temperanței; iar ei, când se unesc cu noi, vor auzi adevărurile pe care Duhul Sfânt așteaptă să le imprime în inima lor.” – *Lucrarea de binefacere*, p. 163, orig.

Deci putem colabora cu ei la anumite acțiuni sociale, dar în așa fel încât să nu ne compromitem convingerile sau practicile. Noi putem și ar trebui să profităm de această colaborare cu ei pentru a le împărtăși adevărurile prețioase cu care am fost binecuvântați.

6. Ce înseamnă să-L cunoaștem pe Dumnezeu? Cum dovedim, în viața noastră de zi cu zi, că Îl cunoaștem pe Dumnezeu?

1 Ioan 2:3-6 _____

În general, contemporanii noștri vor să fie considerați buni cetățeni, care respectă legea, dar minimalizează importanța obligației de a respecta Legea lui Dumnezeu. Unii susțin că harul desființează poruncile, însă Biblia nu ne învață așa.

„Păzirea poruncilor nu constituie o condiție pentru cunoașterea lui Dumnezeu, ci un semn că Îl cunoaștem pe Dumnezeu/Isus și că Îl iubim. Prin urmare, cunoașterea lui Dumnezeu nu este exclusiv teoretică, ci determină la acțiune.” – Ekkehardt Mueller, *The Letters of John*, 2009, p. 39.

7. Ce a spus Isus despre iubire și păzirea poruncilor? Dar Ioan?

Ioan 14:15,21 _____

1 Ioan 5:2,3 _____

8. Ce poruncă nouă le-a dat Isus ucenicilor și ce legătură are cu unitatea?

Ioan 13:34,35 _____

Porunca aceasta nu este nouă – apare și în Leviticul 19:18. Ce este nou la porunca lui Isus este ca ucenicii să se iubească așa cum *i-a iubit El*. Exemplul Său de dragoste dusă până la sacrificiu constituie noua etică a comunității creștine.

Viața Sa a fost o demonstrație practică a iubirii în acțiune și o manifestare neîntreruptă a iubirii și a jertfirii de sine pentru binele altora. Lucrarea harului face ca și în viața noastră să existe o manifestare continuă a iubirii și efortul de negare și de sacrificare a sinelui. Principiul care îl anima pe El ar trebui să-i anime și pe credincioșii Lui în toate relațiile dintre ei. Ce mărturie puternică va fi pentru lume o dragoste de acest fel! Și ce forță de a rămâne uniți ne va da ea!

Cum putem manifesta și noi dragostea Sa?

Vineri, 19 octombrie

Un gând de încheiere

„Deși Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este o biserică mondială cu multe biserici locale, adventiștii nu pretind că ei sunt biserica universală a lui Hristos. Biserica universală este mai cuprinzătoare decât orice confesiune. Este vizibilă, dar și invizibilă, pentru că îi include pe toți cei care cred în Isus și îl urmează. (...)

În primul secol, biserica universală e posibil să fi fost destul de vizibilă, însă este din ce în ce mai dificil și mai complex să o identificăm, de exemplu, în Evul Mediu.

Deci adventiștii nu limitează conceptul de biserică adevărată la ei, dar nici nu îl extind automat la toate bisericile creștine. Adevărata biserică a lui Dumnezeu este formată din cei care cred cu adevărat în El. Domnul îi cunoaște. Însă adventiștii afirmă că ei sunt rămășița specială și vizibilă a lui Dumnezeu din timpul din urmă, acea rămășiță care apare în Apocalipsa 12:17 și în capitolele 12–14. Această rămășiță are un caracter local, dar și unul universal (Apocalipsa 2:24 și 12:17).” – Ekkehardt Mueller, „Universalitatea bisericii în Noul Testament”, în Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Mesajul, misiunea și unitatea bisericii*, 2016, p. 37

Pentru studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, cap. 25, „Legea imuabilă a lui Dumnezeu”.

Biblia: Apocalipsa 15–21

1. Cu ce anume se va isprăvi mânia lui Dumnezeu?

2. Despre cine scrie că „era, nu mai este și va veni”?

3. Ce anume a fost sfătuit Ioan să se ferească să facă?

4. Cum se numește acea „altă carte”, despre care scrie că a fost deschisă în cer?

Istoria mântuirii, cap. 34

5. Cine erau cei care au avut credința și curajul să-și transforme rușinea în slavă și durerea (suferința) în bucurie?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să remarce preocuparea Domnului Isus pentru unitatea urmașilor Săi.
- La nivelul sentimentelor:** Să simtă importanța unității pentru biserică și pentru misiunea ei.
- La nivel practic:** Să reprezinte fidel înaintea semenilor dragostea lui Dumnezeu și unitatea.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Un mandat al unității

- A. Ce legătură există între natura și caracterul lui Dumnezeu și unitatea creștină?
- B. Rugăciunea pentru unitate apare printre alte cereri făcute de Isus pentru urmașii Lui. Ce relație există între aceste cereri și problemele cu care aveau să se confrunte primii creștini după moartea Sa?
- C. De ce a fost Isus atât de preocupat de unitatea urmașilor Lui?

II. Sentimente: Unitatea este necesară pentru misiune

- A. Ce efecte are dezbinarea urmașilor lui Isus asupra misiunii bisericii?
- B. Ce idee transmite dezbinarea bisericii despre natura și caracterul lui Dumnezeu?

III. Practic: Să dăm dovadă de dragoste și respect

- A. Ce imagine despre Dumnezeu le transmitem oamenilor prin relațiile pe care le avem între noi în momentul de față?
- B. Ce ne împiedică să le transmitem o imagine fidelă?
- C. Ce pași trebuie să urmezi pentru a reflecta mai fidel caracterul Său?

Rezumat: Rugăciunea lui Isus din Ioan 17 dovedește că marea Sa dorință era ca urmașii Lui să reprezinte fidel caracterul lui Dumnezeu înaintea lumii. Unitatea în scopuri dintre Tatăl și Fiul înseamnă că unitatea creștină este indispensabilă pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Ioan 17:20,21

Ideea de bază: Urmașii lui Isus au fost chemați să reprezinte înaintea lumii dragostea și caracterul lui Dumnezeu prin unitatea dintre ei.

Discuție introductivă. Când m-am mutat în Statele Unite pentru a urma programul de formare postuniversitară, am devenit, fără voia mea, o ambasadoare a țării mele. (N. red.: Este vorba de autoarea acestui material.) Când mă auzeau vorbind, oamenii presupuneau că accentul meu este specific vorbitorilor din Noua Zeelandă. Presupuneau că modul în care mă îmbrăcam reflecta stilul neozeelandez. Toate cuvintele, gesturile și chiar preferințele culinare îmi erau monitorizate și considerate a reflecta cu fidelitate locul de unde provin. În multe cazuri, presupunerile erau corecte, dar, în alte privințe, nu erau.

Fiecare creștin este chemat să fie un ambasador al lui Dumnezeu. Concepțiile și faptele noastre influențează felul în care vor înțelege cei din jurul nostru caracterul Său. Dacă suntem egoiști și creăm tensiuni între noi, vom da o mărturie greșită despre Dumnezeul nostru. Dar, dacă suntem uniți între noi și dacă ne iubim unii pe alții, reprezentăm fidel caracterul lui Dumnezeu.

De discutat: Ai fost în vreo situație „ambasador” fără voie? Ce impresie ai creat prin faptele tale despre persoana, țara sau biserica pe care ai reprezentat-o? Reușești să creezi o impresie mai bună atunci când ești „ambasador” de bunăvoie? Explică.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

Conținutul rugăciunii ample din Ioan 17, cunoscută și ca rugăciunea de Mare-preot a Domnului Isus, ne sugerează că El a dorit să-i încurajeze pe ucenici pentru a face față problemelor cu care urmau să se confrunte când aveau să fie lipsiți de prezența Sa fizică.

I. Relația esențială

(Revezi împreună cu grupa Ioan 17:2,3,20-23.)

Tema centrală a rugăciunii din Ioan 17 o constituie relația dintre Tatăl și Fiul. Este o relație de dragoste și de unire desăvârșită, care a exis-

tat „înainte de întemeierea lumii” (vers. 24). Tatăl este numit „singurul Dumnezeu adevărat” (vers. 3), „Sfinte Tată” (vers. 11) și „Neprihănitul Tată” (vers. 25). Titlurile acestea descriu caracterul Său și faptele Sale. Isus este numit „Hristos” (vers. 3), „Fiul” (vers. 1) și Cel „pe care L-ai trimis Tu” (vers. 3), care îndeplinește lucrarea pe care I-a dat-o Tatăl.

Relația dintre Tatăl și Fiul constituie fundamentul cerințelor adresate de Isus urmașilor Săi și modelul pe care ei trebuie să-L urmeze. Ea re apare în cuvintele lui Isus despre viața veșnică. Viața veșnică depinde de cunoașterea Tatălui și a Fiului. Dar nu de cunoașterea faptului că există. Clarificarea „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” sugerează că, pentru a avea viața veșnică, trebuie să Îl cunoaștem pe Dumnezeu personal, din experiență, trebuie să cunoaștem lucrarea Sa de îndreptățire și de răscumpărare.

Pasajul acesta afirmă că Tatăl și Fiul sunt de natură divină și sunt uniți. Tatăl Îi dă Fiului, iar Fiul, la rândul Lui, dă mai departe ce a primit de la Tatăl.

De discutat: Ce legătură au titlurile Tatălui și Fiului cu ideile principale din Ioan 17? Ce înseamnă pentru biserică faptul că Dumnezeu este generos?

II. Proslăvirea și misiunea lui Isus

(Revezi împreună cu grupa Ioan 17:1-5.)

Misiunea lui Isus a fost să le facă cunoscute oamenilor Numele și cuvintele lui Dumnezeu (Ioan 17:6-8) și să Îl proslăvească. În cultura ebraică, numele era un semn distinctiv și o definiție a caracterului. De aceea, din faptul că Isus a făcut cunoscut Numele Tatălui se înțelege că El a făcut cunoscut caracterul Său. Și a făcut acest lucru arătând, prin faptele Sale, că Dumnezeu este dragoste.

Isus Îi cere lui Dumnezeu la începutul rugăciunii Sale să Îl proslăvească. Aceasta nu este o cerere egoistă. Ea se bazează pe unitatea Sa cu Tatăl și susține misiunea Sa de a face cunoscut caracterul Tatălui. Dacă Tatăl și Fiul sunt una, atunci, dacă Isus este proslăvit, și Tatăl este proslăvit. Isus cere prin urmare să-Și încheie misiunea astfel ca dragostea Tatălui să fie vizibilă și înțeleasă, pentru ca Tatăl să primească cinstea și slava care I se cuvin.

De discutat: Citește alte texte din Ioan în care apare cuvântul „proslăvi”; după aceea arată ce înțelege Ioan prin acest cuvânt. Se referă la evenimentul petrecut la înălțarea lui Isus la cer sau la altceva? În ce sens este Hristos proslăvit în urmașii Lui?

III. Isus Se roagă pentru toți urmașii Săi

(Revezi împreună cu grupa Ioan 17:6-26.)

În continuarea rugăciunii Sale, Isus arată că și misiunea credincioșilor constă din a face cunoscut caracterul lui Dumnezeu și din a-L proslăvi. El recunoaște că ucenicii vor întâmpina greutăți în această misiune.

Pentru început, El Se roagă să fie ocrotiți, invocând Numele și caracterul lui Dumnezeu. Adică, Se roagă ca Tatăl să-i păzească pentru că El este iubitor, îndurător și credincios făgăduințelor Sale. Ei au nevoie să fie ocrotiți, pentru că rămân într-o lume ostilă valorilor și principiilor pe care le expun și, din cauza aceasta, ei sunt ținta atacurilor lui Satana.

Isus a arătat că cea mai bună cale de a-L reprezenta pe Dumnezeu în lume este prin manifestarea caracterului Său în viața zilnică. Știind că ucenicii se certaseră pe locurile cele mai înalte din Împărăție, El S-a rugat mai ales pentru unitatea credincioșilor. Invidia, mândria și lăcomia puteau să-i despartă și să păteze imaginea lui Dumnezeu pe care o transmiteau lumii. Pe de altă parte, unitatea ilustra caracterul Său și, totodată, puterea Sa transformatoare. Este interesant că El nu S-a rugat doar pentru unitatea credincioșilor, ci și pentru unitatea lor cu El și cu Tatăl. El a recunoscut că unitatea dintre noi depinde de legătura fiecăruia dintre noi cu Dumnezeu. Când suntem una cu El, devenim una în scopuri cu El și relațiile dintre noi sunt transformate în bine.

Tot transformarea face obiectul cererii Sale ca ucenicii să fie sfințiți prin adevăr. Ea are loc atunci când urmașii Săi își însușesc adevărul care este în Isus. Și este esențială pentru a da mărturie despre adevăr.

De discutat: De ce crezi că S-a rugat Domnul Isus ca urmașii Săi să fie împreună cu El și să vadă slava Sa? De cine l-a cerut El lui Dumnezeu să-i păzească și de ce? Ce transformări au loc atunci când avem o relație cu Isus? Cum putem păstra relația cu El?

3. APLICAȚIA

Întrebări

1. De ce este important să-L cunoaștem personal pe Dumnezeu și nu doar să avem cunoștințe despre El?

2. Ce aspecte ale Numelui și caracterului lui Dumnezeu ne motivează să dăm mărturie despre El?

3. Care dintre cererile făcute de Isus pentru ucenicii Lui sunt cele mai relevante în secolul al XXI-lea?

4. Ce calificativ i-ai da mărturiei tale prezente despre caracterul lui Dumnezeu? Ce îmbunătățiri poți face?

5. Ce fel de unitate Își dorește Isus pentru urmașii Lui? (Sugestie: Gândește-te la unitatea dintre Tatăl și Fiul. Cum arată această unitate în practică?)

4. ACTIVITATE

SUGESTII

1. Compară Rugăciunea Domnească din Matei 6 cu rugăciunea lui Isus din Ioan 17. Apoi răspunde la întrebările următoare: Ce asemănări și deosebiri există între ele? Se face referire la unitate în Matei 6? Dacă da, unde? La ce aspecte ale caracterului lui Dumnezeu se face referire în fiecare?

2. Notează în jurnalul personal părerea ta despre unitatea cu Dumnezeu și cu ceilalți credincioși la care ai fost chemat și despre misiunea pe care o ai de îndeplinit.

3. Strânge știri recente despre adventiștii de ziua a șaptea. Sortează-le pe două categorii: (1) articolele care transmit o imagine pozitivă despre caracterul lui Dumnezeu și (2) articolele care pun într-o lumină proastă caracterul Său. Alege unul sau două articole la care să reflectezi. Ce s-ar fi putut face în situațiile respective pentru a transmite o imagine pozitivă? A contat unitatea în situațiile acelea? De ce da sau de ce nu?